

החגיגה – תומס ויטנברג – כריסטיאן

מחזה: החגיגה

מחזאי: תומס ויטנברג

דמות: כריסטיאן (אישה)

השעה שבע הגיע הזמן להרים את הכוסית הראשונה אחרי הכל אני הבת הבכורה- זאת החובה שלי.

אבל לפני זה יש לי נאום, על אבא שלי, האמת שכתבתי שניים אני רוצה שאתה תבחר. ירוק או צהוב?

מה אתה אומר? הירוק...בחירה מעניינת...זה יותר סוג של ... נאום על האמת בבית הזה קראתי לו

"כשאבא עושה אמבטיות"

הייתי מאוד קטנה כשעברנו לכאן וממש התאהבתי במקום, היה לנו את כל המרחב הזה ויכולנו לעשות

מה שרצינו. אני ואחותי לינדה, היינו עושות הרבה שטויות כשהשתוללנו בכל המקום הזה.

ממש כאן היתה פעם המסעדה והיינו משחקים את המשחק שהכי אהבנו. לינדה הייתה

מוסיפה דברים מאוד מוזרים למנות של האורחים. עלה, בורג, חיפושית קטנה...כל מיני... והיינו

מסתתרות מאחורי הווילון הזה כדי להסתכל על האורחים ולינדה הייתה מתפקעת מצחוק ...

היה לה את הצחוק הכי מתוק ומדבק שרק אפשר לדמיין- גם אני הייתי צוחקת איתה וישר היו תופסים

אותנו, אבל אף פעם לא היו מענישים אותנו, אף פעם.

זה היה קצת יותר מסוכן כשאבא היה עושה אמבטיות, אבא מאוד אהב לעשות אמבטיות.

כל פעם שהוא היה הולך לעשות אמבטיה הוא היה לוקח את לינדה ואותי לחדר העבודה שלו

הוא היה נועל את הדלת וסוגר את הווילונות, מכבה את כל הנורות אבל משאיר אחת דולקת

הכל היה צריך להיות בדיוק כמו שהוא אוהב

ואז הוא היה מוריד את המכנסיים ואומר גם לנו להוריד. הוא היה אומר לנו לבחור מי תהיה ראשונה

ואז הוא היה מניח אותנו על הספה הירוקה ואונס אותנו. הוא ניצל אותנו מינית, הוא קיים יחסים עם

הילדות הקטנות שלו. נדמה לי שזרקת כבר את הספה הירוקה ההיא, לא אבא? אז ככה שלפני כמה חודשים כשמצאו את לינדה באמבטיה אני פתאום חשבתי לעצמי שאבא שלי

הוא אדם מאוד נקי...הוא חייב להיות נקי עם כל האמבטיות האלה לא? וחשבתי שזה משהו שאני רוצה

לחלוק עם המשפחה שלי, אז אם תואילו בטובכם להרים כוסית –בכל זאת באנו לחגוג לו יומולדת 60

לחיי אבא שלי, לאדם שהרג את אחותי לאנס ורוצח.

אל תדאגי אמא... לא שכחתי אותך...אמא שלי... שב1974 נכנסת לחדר העבודה וראית אותי

עומדת על ארבע ואת בעלך עומד מעלי בלי מכנסיים, אני מתנצלת, אני מתנצלת שראית את הבת

שלך במצב הזה אני רציתי להתנצל פשוט לא הספקתי. אבא אמר לך לצאת וזה בדיוק מה שעשית-

הסתובבת ויצאת. אני מתנצלת שאת צבועה ומושחתת ואני מקווה שתמותי .

ואני מתנצלת שכולכם ערמת בני זונות חוגגים כאן היום על הגופה של אחותי,

ואני מתנצלת על זה שבעלך במשך שלושים שנה!!!!!!! אני יכולה לגמור לדבר?!

אני יכולה בבקשה לגמור את מה שיש לי להגיד?!

אתם כולכם ידעתם נכון?

אתה יודע שזה נכון לא?